U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **T. Ř.**, zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 7. 8. 2017, č. j. 60 A 3/2017 - 44, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 278/2017, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 21. 2. 2018, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne, se žalobce (navrhovatel) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Konkrétně se navrhovatel domáhá rozhodnutí o jeho žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 278/2017. Stěžovatel tvrdí, že od podání žádosti o přiznání odkladného účinku uplynuly téměř 4 měsíce, soud však [v rozporu s § 73 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), který pro rozhodnutí o takové žádosti stanoví třicetidenní lhůtu] doposud o žádosti nerozhodl.

[2] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu zn. 6 As 278/2017 ověřil, že soudu byla dne 24. 8. 2017 Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci předložena navrhovatelova kasační stížnost ze dne 16. 8. 2017, která míří proti v záhlaví popsanému rozsudku krajského soudu. Součástí této stížnosti není žádost o přiznání odkladného účinku. V soudním spisu je kromě kasační stížnosti založena plná moc pro navrhovatelova zástupce, rozhodnutí o registraci zástupce k dani z přidané hodnoty, kopie napadeného rozsudku krajského soudu, informace o řízení zaslaná účastníkům řízení dne 30. 8. 2017,

vyjádření žalovaného ze dne 1. 9. 2017 a záznam o složení soudního poplatku na účet soudu. Jiné písemnosti spis neobsahuje.

[3] Soudkyně zpravodajka, Mgr. J. B., se k nyní posuzovanému návrhu vyjádřila dne 26. 2. 2018. Uvedla, že návrh není důvodný, neboť ve věci žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podána nebyla; soud proto nemohl o přiznání odkladného účinku rozhodovat. Nad rámec doplnila, že ani z dokumentů evidovaných v informačním systému NSS ve věci vedené pod sp. zn. 7 As 179/2016, týkající se téhož navrhovatele, ani ve věci sp. zn. 1 As 315/2016, týkající se žalobce shodného jména, ale jiného data narození (obou již rozhodnutých), nevyplývá, že by žádost, která je v návrhu na určení lhůty k provedení úkonu uváděna, byla omylem do těchto spisů zařazena.

[4] Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Nejvyšší správní soud rozhodující podle § 174a cit. zákona může určit jen lhůtu pro provedení takového procesního úkonu, který odpovídá procesní situaci v konkrétním řízení, a v něm postupně prováděným procesním úkonům směřujícím k rozhodnutí ve věci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. Aprk 8/2004 - 44). Není-li zde návrh, o kterém by měl soud rozhodnout, není logicky možné, aby soud byl v průtazích s rozhodnutím o neexistujícím návrhu, tím spíše aby mu byla určena lhůta k rozhodnutí o návrhu, který nebyl podán. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je vždy vázáno na návrh (srov. § 107 odst. 1 s. ř. s.); soudu tedy nelze určit, aby o přiznání odkladného účinku rozhodoval, aniž by byl podán návrh na jeho přiznání.

[5] Nejvyšší správní soud proto shrnuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu neshledal důvodným, neboť zde neexistuje procesní úkon, s jehož provedením by byl soud v průtazích, proto návrh dle § 174a odst. 7 *in fine* zákona o soudech a soudcích zamítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu